

[Pia Christmae-Møller]

Det, der kalder mig herop, er, at fru Annette Just gør sig skyldig i en misforståelse. Der har ikke været tale om, at behandlingen af dagpengeforliget er blevet afbrudt midt i en tredjebehandling. Dette er en helt ordinær tredjebehandling, som følger på baggrund af en tidligere andenbehandling.

Men det er korrekt, som fru Annette Just siger, at jeg har peget på en lille skønhedsfejl, som jeg var lidt bekymret over, og som jeg opfordrede til at vi skulle kigge på i udvalgsarbejdet. Det er sket, og jeg noterer med tilfredshed, at vi i det mindste er nået dertil, at forligsparterne er enige om, at viser der sig at blive et større problem på dette felt, er man parat til at kigge på det igen senere.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (S, KF, V og RV) mod 18 (SF, FP og KRF); 8 (CD) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Betaling, gebyr m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(FremSAT 27/12 90. Første behandling 15/1 91. Betænkning 27/5 91. Anden behandling 29/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tommy Dinesen (SF):

Det er jo et meget specielt lovforslag, der ligger her, synes jeg nok. Når hr. Ole Vagn Christensen siger, at Socialdemokratiet har fået 90 pct. igennem, må jeg sige: Det er i hvert fald ikke i det her forslag. Her har man højest fået 35 pct. igennem, for man stillede sig op ved førstebehandlingen og sagde, at man gik ind for et anmeldingsgebyr, hvis folk ikke kom, men ellers var man imod resten, som man kaldte brugerbetaling – og det kaldtes det jo også i lovforslaget. Nu hedder det kun betaling; jeg ved ikke, om det er regeringens afbureaukratiseringsudvalg, der har været i gang her for at gøre ordet lidt kortere; det er svært at sige. Men det lyder måske pænere, når det kaldes betaling.

SF havde i går bedt om at få et samråd, og her kom det helt klart frem, at der ikke er nogen garanti for, at de arbejdsløse får mulighed for at uddanne sig. Man har talt om, at en måde, man kunne gøre det på, var selvfølgelig at tage 35 pct. ledige og 65 pct., som er tilmeldt fra virksomhederne; men det er der ingen aftale om, og ministeren har ikke givet nogen garanti for, at det vil blive sådan. Og når der ikke er nogen garanti, vil der ske det, at det bliver dem, der betaler – altså dem, der bliver tilmeldt fra virksomhederne – der kommer på kurserne, hvorimod de arbejdsløse ikke får mulighed for at uddanne sig, hvis der ikke sker noget på dette område.

Den garanti ville ministeren ikke give i går, og det ville Socialdemokratiet for den sags skyld heller ikke, og derfor vil vi stemme imod dette forslag.

Bakholt (S):

Ved førstebehandlingen af dette forslag var jeg på mit partis vegne meget kritisk, fordi man fremsatte et lovforslag med planer om at indføre brugerbetaling på arbejdsmarkedsuddannelserne. Der var tale om, at der skulle betales en afgift, et gebyr, på 100 kr. pr. dag på de kompetencegivende uddannelser. Der var tale om, at man på certifikatkurser – dem har vi ca. 70 af – skulle betale 1.500 kr. om ugen, og det kunne blive et beløb på mange, mange tusinde kroner for at få et certifikat.